32e jaar. — Nr 115. Donderdag 24 september 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels voorzien of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 24 SEPTEMBER.

De gemeente Hamont gelegen in het noorden van Limburg, aan de grenzen van Holland, is in de maand maart het tooneel geweest van eenen wreeden moord begaan door eenen ontaarden vader geholpen door zijne dochter op den persoon van hunnen eigen zoon en broeder.

Het is slechts verleden zaterdag dat deze misdaad ter ooren gekomen is van het parket van Hasselt, hetwelk ich dadelijk ter plaats begeven heeft om een onderzoek te openen.

De daden zijn waarlijk afschuwelijk.

Den 29 maart, aan den avond kwam de genaamde Theodoor Bergs thuis in staat van dronkenschap. Zijn vader greep hem bij de keel en met de hulp zijner dochter zetten hij hem aan de deur. Daarna namen de vader en de dochter elk eenen stok en begonnen den ongelukkige te achtervolgen ; zij vonden hem staande tegen den muur van een naburig huis. Nu begonnen zij hem met stokken te slaan, tot hij dood neerviel.

Daarna keerden de twee moordenaars terug naar huis, namen twee schuppen en gingen eene kuil graven in eene sloot langs eene naburige weide. Zij sleepten het lijk op een afstand van 50 meters door de struiken en begroeven het in de kuil die zij met aarde overdekten, waarna zij naar huis terugkeerden.

De opgraving van het lijk heeft deze week plaats gehad in tegenwoordigheid der moordenaars en volgens de inlichtingen door deze gegeven. Vader en dochter hebben blijken gegeven van de grootste onbeschaamdheid. De personen die dit schandalig tooneel bijwoonden, zijn verontwaardigd geweest over de houding der beschuldigden.

L'indicateur des chemins de fer, pour la période du 15 **SEPTEMBRE** au 15 **OCTOBRE** est en vente chez M. COLLÉE libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 15 october.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 130 koeien, 21 kalveren, 11 schapen, 187 vette varkens en 2260 magere varkens.

BINNENLAND.

De koning, de koningin en princes Clementine hebben de badstad Oostende voor goed verlaten. Zij zijn heden ten 5 ure per bijzonderen trein met geheel hun personeel te Laeken aangekomen.

— Een bedelaar, die in een huis der Bordeauxstraat eene aalmoes kwam vragen, heeft, terwijl de dienstbode hem een oogenblik alleen liet, zich van eene som van 1200 fr. kunnen meester maken. Men heeft den schurk nog niet kunnen aanhouden.

— De zeer eerw. h. Hoofs, pastoor-deken van Braine-l'Alleud, heeft de *National Belge* voor de rechtbank gedaagd voor laster. Heer goed ! De mannen die gedurig met slijk naar het priesterkleed smijten, kan men niet beter vast krijgen dan met in hunnen portemonnaie te zitten.

— Dinsdag heeft op het kerkhof van Laeken de begrafenis van M. Bouvier plaats gehad. Het lijk werd in de statie van Luxemburg ontvangen door eenige leden der Kamer, met M. De Lantsheere, voorzitter, aan het hoofd. De wachtzaal van eerste klas was met rouwversiersels behaagen. M. De Lantsheere heeft eene redevoering uitgesproken, waarin hij deed opmerken dat M. Bouvier op al de bladzijden van de *Annales Parlementaires* de teekens van zijne tegenwoordigheid in de Kamer gelaten heeft. De tocht naar de begraafplaats had verder zonder incidenten plaats.

— Twee deugnieten, die in de gevangenis van Audenaarde opgesloten zaten, zijn, door langs eenen peerenboom over den muur te klimmen, ontvlucht. Door de wachters, en honderden personen vervolgd, zijn zij spoedig opnieuw gevat en ditmaal beter verzekerd.

— De overhandiging van het borstbeeld aan Mgr Belin, bisschop van Namen, door zijne gewezene parochianen, heeft verleden zondag met veel plechtigheid plaats gehad en een aantal parochien en maatschappijen hadden zich bij die van Châtelet aangesloten om den weerdigen prelaat hulde te brengen. M. H. Pirmez heeft het woord gevoerd.

— Men schrijft uit Brussel :

De echtgenooten V... waren zeer gelukkig. Zij hadden twee kinderen die zij aanbaden. Op zekeren dag ontving de echtgenoot eenen naamloozen brief, waarin gezegd werd dat zijne vrouw hem bedroog. De man herinnerde zich dan dat zijne vrouw verscheidene malen in de gebuurte was gegaan, bij eene vriendin, die gehuwd is. Mad. V... had goed te zeggen dat zij onschuldig was ; het geluk van het gezin was gebroken. De man, jaloersch geworden, verweet gestadig zijne vrouw. Zaterdag, tengevolge van een nieuwen twist, verliet Mad. V... hare woning, vol wanhoop, besloten liever te sterven dan aldus verdacht te blijven leven. Zij begaf zich naar de noorderstatie nam den ringspoorwegtrein van Luxemburg en stapte af in een hotel in de nabijheid der statie. Mad. V... bracht er den nacht door, evenals den dag van zondag en den nacht van zondag tot maandag.

Maandag morgend ging zij in de Gretrystraat bij den heer Van Maelen eenen revolver koopen en zij vroeg om het wapen te laden. De heer Van Maelen zag dat de dame zeer opgewonden was en een drama vermoedende, laadde hij den revolver met kardoezen zonder kogels. Mad. V... stak het wapen in den zak, betaalde en ging henen met rasse schreden. In het hotel gekomen, deed zij zich eene fleſch wijn brengen en zij dronk er een goed deel van uit. Eenige oogenblikken nadien hoorde men een schot. Mad. V... had het wapen in den mond geplaatst en geschoten. Bij het gerucht van het schot, kwam de patroon van het hotel toegesneld. De lading buskruit had een deel der tong weggenomen en haar het gelaat verbrand. Mad. V... is naar het St-Pietersgasthuis overgebracht. Haar toestand boezemt echter geene onrust in.

De wapenmaker die haar het wapen heeft geleverd, is wel onvoorzichtig geweest. Hij moet zeer wel weten dat kardoezen zonder kogel, van dichtbij afgeschoten, zich ook wel kan kwetsen, gelijk het hier bewezen is.

De opgewonde toestand van Mad. V... zierde, had hij op haar de aandacht der policie moeten roepen, die haar bij haren echtgenoot zou hebben teruggebracht. Overigens, zou men geene wapens aan vrouwen moeten verkoopen ; dat zijn voorwerpen die niet van haar gebruik zijn en als zij pistoolen gaan koopen, mag men altijd vermoeden dat zij iets kwaads in den zin hebben.

— MOORS. — Op 30 juni laatst, werd naar het gasthuis eene vrouw uit de Bonte Mantelstraat te Antwerpen gebracht, die door haren echtgenoot op verschrikkelijke wijze mishandeld was. Zij was om zoo te zeggen geheel blauw geslagen en bedeed, en stukken vleesch hingen haar van het lichaam. De vrouw is, na hare genezing, welke niet lang heeft geduurd, naar de echtelijke woning teruggekeerd. De policie was echter met de zaak bemoeid geweest, en de man, Jacob De Weerdt, oud 45 jaar, commissionaris, was tegen 22 oct. voor de rechtbank gedaagd.

De vrouw, die 38 jaren oud is en Catharina Dubonville heet, schijnt overigens weinig te verwijten te hebben aan haren man. Op 27 februari laatst heeft zij hem met een strijkijzer op het hoofd geslagen, zoodat de man naar het gasthuis moest gebracht worden, waar hij tot den 5 maart verpleegd werd. Voor dit feit hadden beide echtgenooten eene veroordeeling ondergaan.

Jacob De Weerdt was, daarenboven nog veroordeeld geweest voor slagen, wonden, opstand tegen de policie, verheeling en misbruik van vertrouwen. Kortom, hij had zeven veroordeelingen in zijn dossier. Dit ongelukkig huwelijk woonde in een achterhuis, Bonte Mantelstraat, op de tweede verdieping. Er was bijna alle dagen twist, zoodat de geburen, wanneer er geschreeuwd en lawijt gemaakt werd, er geen acht op gaven.

Dit was zondag namiddag weer het geval ; De Weerdt was omtrent half twee thuis gekomen, en weldra was er weer huiskrakeel. Eenige minuten na half vier hoorde zekere Heuvelmans, die de benedenverdieping bewoont, een noodkreet ; hij gaf er geene acht op. Omtrent 4 ure kwam vrouw De Weerdt hem verzoeken naar haren man te komen zien. Heuvelmans begaf zich naar hare kamer en vond De Weerdt, met een zuiver hemd aan, op eenen stoel zitten. De ongelukkige commissionnaris was dood.

Terwijl Heuvelmans het lijk op het bed uitstrekte, ging een persoon een der policie-agenten van dienst op de Oude Vaartplaats, verwittigen. De eerste agent die op de kamer verscheen, viel echter kwalijk, zoodat de geburen, die onderstusschen toegesneld waren nog last hadden om hem te verzorgen en naar het gasthuis te brengen.

Eenige personen waren ook de doctors in den omtrek gaan verwittigen. Dr Willems kwam de eerste ter plaats, weldra gevolgd door vijf andere geneesheeren. Allegeneeskundige hulp was echter overbodig ; De Weerdt was, volgens de vaststellingen der doctors, reeds een half uur dood. Hij had in de linkerborst eene wonde bekomen, met een scherp werktuig toegebracht van boven naar onder, en een weinig van rechts naar links. De wonde was 12 centimeters diep en had het hart geraakt ; de dood was oogenblikkelijk geweest.

Tengevolge dier bevindingen, werd het lijk naar het gasthuis gebracht en vrouw De Weerdt aangehouden. In haar eerste verhoor verklaarde deze dat zij, na de thuiskomst van haren man, met dezen geeten en met hem zelfs nog wat geklapt had. Niets deed het ijselijk geval vermoeden dat zou volgen. Weldra echter werd de man kwaad en greep een mes. Volgens hare uitleggingen zou de vrouw hem bij den arm gevat en getrokken hebben, en het mes zou alzoo ongelukkig in de borst gedrongen zijn.

De Weerdt liet eenen schreeuw, welken Heuvelmans gehoord heeft. De wonde bloedde weinig. De vrouw ontdeed haren man, die gereed was om 't bed te gaan, van zijn hemd, waschtte het bloed af en deed het ijselijk geval vermoeden dat zou volgen. Weldra echter werd de man kwaad en greep een mes. Volgens hare uitleggingen zou de vrouw hem bij den arm gevat en getrokken hebben, en het mes zou alzoo ongelukkig in de borst gedrongen zijn.

De Weerdt liet eenen schreeuw, welken Heuvelmans gehoord heeft. De wonde bloedde weinig. De vrouw ontdeed haren man, die gereed was om 't bed te gaan, van zijn hemd, waschtte het bloed af en deed het ijselijk geval vermoeden dat zou volgen. Daarna ging zij Heuvelmans verwittigen.

Het parket, samengesteld uit de heeren Berré, procureur des konings, de Moreau, onderzoeksrechter, is zondag namiddag nog ter plaatse geweest.

Wij vernemen later dat de vrouw maandag morgend bekentenissen heeft gedaan.

De echtgenooten De Weerdt hadden 6 kinderen waarvan het oudste, een meisje, 16 jaar oud is, en het jongste twee jaar. Dit laatste kind is met de moeder in de gevangenis.

Vier der kinderen zijn bij de familie, in de Schuitstraat. Zij zullen vandaag bij het weldadigheidsbureel bestaed worden. Het oudste meisje bevindt zich bij eenen oom.

∴ Het Parijzerblad « le XIXe Siecle » kondigt aan dat de mode der *pouff* is afgeschaft. Maar die afschaffing zou ons wederkrinolienen brengen, zou wat er langs achter zou verminderen zal in omvang vermeerderen. Nu begint men maar met eenige haepels, maar het zal niet lang duren of de overdrijving zal wederom de bovenhand hebben.

En men zegt dat de vrouwen zich zoo kleeden om de mannen te behagen ! ! ! ! !

∴ *Engelsche reclame.* — Een engelsch blad verscheen dezer dagen met eene geheele witte bladzijde, aan welker onderstem rand in twee regels te lezen stond : « De firma X. & Co, wijnen in het groot en in het klein..... straat, heeft volstrekt niet noodig aankondigingen te doen, daar zij toch bestellingen genoeg krijgt. Maar zij wil de dagbladen ondersteunen, en heeft daarom deze bladzijde gehuurd ! »

∴ *Een klein pensioen.* — Tweespraak tusschen eene tante en haar neef.

— Mijn vriend, het is besloten, ik ga u al mijn goed achterlaten ; maar op eene voorwaarde, gij zult mij een klein pensioen betalen.

— Oh, tante lief, wat zijt gij braaf, ik zal u een pensioen betalen, zoo klein, zoo klein als gij maar wilt.

∴ *De gierigaard bedrogen.* — V..... is uiterst gierig.

Hij heeft op zijne renten in een der voorgelegten van Brussel en helpt mede het huiswerk doen. Hij legt altijd de helft van zijne inkomsten ter zijde, maar is toch niet gerust, daar het eene afgezonderde straat is waar hij woont.

Wat te doen ? Gevaar loopen bestolen te worden of eene wachthond moeten voeden.

V..... heeft het gevonden. Hij heeft beeren kassen en zoodra hij eenig gerucht hoort, begint hij hevig te kassen.

Alles ging goed, als zekeren dag, ô verrassing, hij een brieſje onder zijne deur vond, van 1 fr. belasting voor zijnen hond te betalen !

V.... na overwogen te hebben, betaalde, zeggende :

« — Het is hard maar alles wel berekend, ik bespaar toch nog de voeding van den hond.

∴ *Op eene inspectie.* — De kolonel vraagt aan de militianen of ze over de « menage » tevreden zijn.

Militiaan. — Ja, kolonel.

Kolonel. — Hoe wordt het vleesch verdeeld, krijgt de eene met een groot en de andere een klein stuk.

Militiaan. Neen kolonel, allemaal *kleine* stukjes.

BUITENLAND

Frankryk.

Zondag namiddag heeft de Parys de begraving plaats gehad van het oud lid der Commune Antoine Arnaud. Een groot getal revolutionnairen woonde die bij. Op het oogenblik dat de stoet zich in aantocht begaf wilde een revolutionnair den Sjerpder Commune met kenteekenen aandoen. De policie-kommissaris verbood hem dit, doch de revolutionnair antwoorde met een hevigen vuistslag, die den policie-kommissaris nog al erg kwetste.

De heer Clément sprong op zijnen aanvaller en hield hem een oogenblik in bedwang, doch eene woeling ontstond en hij moest hem loslaten.

Intusschentijd hadden de policie-agenten den sabel getrokken en deden de Avenue Daumesnil, alwaar Antoine Arnaud in een arm gemembld hotel gestorven was, ontruimen. Eenige personen werden aangehouden. De volksmenigte die hier talrijk was, ging niteen en enkel eendrie honderdtal personen volgden den lijkwagen tot op het kerkhof van Ivry. Daar liep alles rustig af.

DE MISDAAD VAN VILLEMOMBLE.

Eene nieuwe rechterlijke commissie is uit Parys naar Brussel gezonden, met last om door getuigenissen en confrontatien zekere feiten op te helderen in verband staande met het verblijf van Châteauneuf in België, nadat hij als deserteur uit Frankryk vluchtte.

Châteauneuf heeft zich rechtstreeks van Amiens te Molenbeek komen vestigen in de Kerkstraat. Van daar is hij gaan wonen in de Putterystraat, te Brussel, waar hij twee verschillige appartementen betrokken heeft. Overal heeft hij zich regelmatig laten inschrijven.

De verschillige personen bij wie hij ingewoond heeft, hebben de beste inlichtingen over hem gegeven.

Terwijl hij in de Putterijstraat woonde, heeft hij een bezoek ontvangen van zijne tante Euphrasie. Châteauneuf scheen niet zeer verblijd over dit bezoek, aangezien hij, na het vertrek zijner tante, aan den voornaamsten bewoner des huizes zegde :

« Als mijne tante nog ooit naar mij vragen komt, weest dan zoo goed haar te willen zeggen dat ik verhuisd ben zonder mijn nieuw adres op te geven en dat ge niet weet wat er van mij geworden is. »

Het naar Brussel zenden eener nieuwe rechterlijke commissie, schijnt voor oorzaak te hebben eenen naamloozen brief door het parket van Parys ontvangen, waarin gezegd wordt dat Châteauneuf, bij zijn vertrek uit Brussel, eenen diefstal begaan had ten nadeele van den voornaamsten bewoner des huizes, waar hij het laatst gewoond had in de Putterijstraat. Er diende nu onderzocht te worden of het feit waar is. Welnu, zichier wat aanleiding tot die beschuldiging gegeven heeft :

Toen Châteauneuf uit Brussel vertrok om te Antwerpen in 1e schepen naar Amerika, had hij eenen vriend verzocht zijn goed te willen inpakken. Die persoon had bij dwaling, eene spreï in zijnen koffer gelegd, welke hij vermeende toe te hooren aan Châteauneuf. Bij het bedagen van zijnen kofter in Amerika bemerkte hij dat de spreï bij dwaling ingepakt was. Hij heeft die zorgvuldig bewaard en toen hij te Brussel terugkeerde was zijn eerste werk haar terug te dragen aan den eigenaar.

Châteauneuf werd dezer dagen geconfronteerd met de personen, aan wien de eigendom toehoorde dien Euphrasie Mercier heeft willen in hunne nemen nabij Hoei. Die personen hebben hem niet herkend voor de goede reden dat zij hem nooit gezien hebben. Gedurende zijne ondervragingen heeft Châteauneuf verklaard dat hij, tijdens zijn eerste verblijf in België, nadat hij uit zijn regiment weggeloopen was, in het « Hotel de la Plage » te Ostende in dienst geweest is als omnibus.

DRAMA TE BOULOGNE.

M. H... een Engelschman, de markiezin de Polignac en hare zuster, begaven zich maandag naar het zeestrand van Boulogne om er een bad te nemen.

Meyr. de Polignac verzocht den redder Honvault op haar te waken, daar zij verlangde te zwemmen. Van elkes was het dezelfde eenige minuten in zee, of Meyr. de Polignac riep om hulp.

Honvault zwom op haar af, doch onderweg klampte M. H... die door schrik bevangen was, zich aan hem vast. Honvault, nochtegenstaande dien last, zwom weerd en bereikte de markiezin, die zich nu ook aan hem vastklitte.

De toestand was zeer erkstlijk.

Eenvuis, andere redder, helpt de twee personen in eene redbootsel, terwijl een schoondzoon van Honvault de zen naar den oever brachtl.

Honvault gat geen teeken van leven meer. De doktors bevonden dat hij aan verstikking gestorven was.

M. H... en de markiezin zijn gered.

Het stadtdoffer was de eenige steun van zijn ouden vader.

Eene inschrijving werd ten voordeele van den ongelukkigen grijsaard geopend.

De kleine kotter *Union* is in den nacht van 10 september in het zicht van St-Malo met man en mans vergaan. Het vaartuig had vijf personen aan boord, die allen gehuwd waren. Deze ramp heeft eene twistig weezen gemaakt. De stedelijke overheid van St-Malo heeft eene inschrijving ten hunnen voordeele geopend.

Politiek overzicht.

De laatste tijdingen uit Bulgarie zijn zeer ernstig.

Prins Alexander, de vorst van Bulgarie, heeft zijne plechtige intrede gedaan te Philippopoli, de nieuwe hoofdstad der Vereenigde vorstendommen Bulgarie en Roumelie.

Van eenen anderen kant zendt Turkeie een leger tegen den weerspannigen prins. Zie daar de twee voornaamste feiten van den dag.

Moukhta pacha staat aan het hoofd van het Turksch leger dat tegen Alexander optrekt. Indien de groote Mogendheden er niet dadelijk in lukken eene oplossing te vinden, dan is het te voorzien dat binnen eenige dagen de vijandelijkheden zullen geopend worden.

Reeds meldt men eene oproerige beweging in Albanie. Van den eenen oogenblik tot den andere kan Macedonie in opstand komen. Servie maakt zich tot den strijd gereed en verklaart dat het zijne belangens zal handhaven, zoodat het heel mogelijk is dat binnen kort gansch het Oosten van Europa in oorlog komt.

In Bulgarie zijn alle weerbare mannen van 18 tot 40 jaren onder de wapens geroepen ; men schat op 50,000 het getal der mannen in staat om de wapens te dragen.

Alle doorgangen der Balkan gelegen zijn in handen der Bulgaren. Een sterk legerkorps ligt te Haskeui te beletten. Andere troepen liggen te Kirdjali om weerstand te bieden aan de turksche machten die uit Macedonie zouden komen.

Het is te melden van eenen onbeschrijfelijken geestdrift dat prins Alexander verleden dinsdag zijne intrede te Philippopoli gedaan heeft. Men heeft zeer bemerkt dat de russische consul zich bevond tusschen de personen die den prins zijn gaar ontvangen. De russische consul droeg geen uniform. Alle andere consuls waren afwezig.

Een *Te Deum* is in de kathedraal gezongen geworden. Vreugdevuren brandden op de hoogte der Balkangebergten.